

El Sismògraf en deu imprescindibles

Título: Europa Espanya Català

El proper cap de setmana Olot tornarà a ser l'epicentre de la dansa. El Festival Sismògraf arriba a la sisena edició amb una programació carregada de propostes atractives i per a tots els públics. Tres dies per deixar-se sacsejar i commoure perquè, com apunta Tena Busquets, tot el que cal per a ballar ho portem a sobre, i, quan algú balla, els altres ho entenem, perquè és un idioma que tots portem incorporat (tot i que de vegades una mica amagat!), un idioma integrador i universal. A continuació us oferim la llista dels deu imprescindibles de Núvol perquè, com a mínim, pugueu fer un tastet de la festa de la dansa.

Entre tu i jo, espectacle de Mar Gómez

Ballarina, de Sonia Gómez

Camines com un pingüí, Et mous duna manera interessant, Voles, Trobes algunes posicions còmodes, No saps dir la paraula imperible, Et quedes esbalaïda mirant un objecte molt petit, I tres balls: aquestes són les set seccions en què es divideix aquest solo de dansa per a molt poca gent, en paraules de la seva creadora, Sonia Gómez. Lespectacle, que vol ser un dietari de la soledat per la qual tots transitem a la nostra manera, és segons Jordi Sora: Un abanico de pequeños, cotidianos, mínimos gestos en los que todo coincide: el cortejo, la vida social, el asombro, el descanso, las dificultades. Nada que se aleje de lo que también nosotros, evolutivamente con un cerebro altamente desarrollado, hacemos la mayor parte de nuestro tiempo vital.

Cherepaka dAndréane Leclerc

Amb els seus moviments lents i hipnòtics, Andréane Leclerc esdevé un cos tentacular que reinterpreta la tècnica del contorsionisme. Leclerc s'inspira en l'obra pictòrica de Francis Bacon per crear un quadre escènic que representa la dualitat de l'eternitat i la mort. Una artista que construeix el seu propi cos amb cada moviment precís, en sintonia amb l'escenari que la cull, la seu duns arquitectes que, com Leclerc, també es construeixen en cada obra i arriben a fites inversemblants. La quebequesa Andréane Leclerc es va iniciar en el contorsionisme als nou anys, i des d'aleshores no ha deixat de portar el seu cos fins a nous límits. Els seus espectacles experimentals són fruit d'un qüestionament constant de la realitat que ens envolta, amb una llibertat creadora que eludeix les convencions i les idees preconcebudes.

Capricis, d'Àngels Margarit

Un seguit de ballarins satreixen a dibuixar amb els seus cossos els vint-i-quatre capricci de Niccolò Paganini, una de les peces de referència d'aquest músic italià. Més enllà del virtuosisme musical, l'articulació de la sèrie dels vint-i-quatre estudis convida a una proposta escènica única, la idea de caprici com a joc i divertiment. Premi Butaca 2014 al millor espectacle de dansa. Com deia el nostre crític Jordi Sora: Val la pena veure com interpreten, des de la dansa, la contemporaneïtat de Paganini. Fins al punt que no és clar si són ballarins o notes endimoniades fugides del pentagrama les que sexecuten sobre l'escenari.

La consagració de la primavera

El públic és ahora actor i espectador d'aquesta proposta de Roger Bernat, escenificada a partir de la coreografia que la mítica Pina Bausch va crear per a La consagració de la primavera d'Igor Stravinski. Cada membre del públic rep uns auriculars i passa a formar part d'aquest espectacle, que és un joc i una coreografia ahora.

Incògnito, de Lali Ayguadé

Lali Ayguadé ens proposa una peça pròpia, el duet breu Incógnito, creat fruit de la seva experiència professional amb companyies internacionals com Akram Khan, Enclave Dance Company, Publik Eye o Baró dEvel. Incógnito és un espectacle de mocions humanes. Els humans són un sistema molt complex, però de vegades aquest sistema xoca amb les emocions: aprenem, sistematitzem i automatitzem, i no necessitem pensar, però les emocions continuen vives dins nostre.

Las muchas

La companyia de Mariantònia Oliver presenta Las muchas, que és el resultat d'un taller d'una setmana de durada amb un grup de dones d'Olot de més de setanta anys per preparar una coreografia sota la direcció de Mariantònia Oliver. Es tracta d'un projecte que reivindica la necessitat de pensar-se des de la permeabilitat dels límits, acceptant la incapacitat per definir-nos i reclamant un espai on deixar de ser sospitosos si no sés res en plenitud.

Moviment dinsurrecció sonora

Sol Picó i Vero Cendoya presenten el resultat d'una investigació sobre la complicitat entre la música i el moviment, la recerca d'un mètode i un llenguatge comú entre les dues disciplines, a través d'una improvisació rigorosa, amb resultats concrets i generadors de noves propostes. Això és el que presenta MIS (Moviment d'In surrecció Sonora), un col·lectiu musical d'avantguarda integrat per nou músics i un director del món del clàssic, del rock, del jazz i del contemporani, que parteix de la improvisació conduïda a través d'un sistema de signes i consignes que dona lloc a una obra musical única i irrepetible.

Itinerari de dansa al parc

L'activitat estrella del festival tindrà lloc al parc. Precisament es diu Itinerari de dansa al parc, perquè les diferents companyies que hi participen crearan especialment per aquest espai propostes que són molt ben rebudes per a tot tipus de públic que sapropa al Parc Nou a passar-ho bé amb una experiència de dansa.

Olot Urban Culture

Brodas Bros i Iron Skulls s'uneixen per ocupar el centre d'Olot durant prop de dues hores amb una combinació d'energia i sensibilitat, compenetració i equilibri, arts marcials i acrobàcies. D'una banda, Iron Skulls, fundada el 2012 a Barcelona, presenta Sinestesia, una representació d'un món apocalíptic en el qual un grup de supervivents que es comunica mitjançant la dansa ha d'arribar a una zona segura. De l'altra, Brodas Bros aterren a la ciutat amb una proposta enèrgica, on Raindú i Solo2 presentaran espectacles de dansa urbana.

Entre tu i jo

Entre tu i jo narra la història d'amor, humor, sexe i passió entre una dona i un florista amb una proposta que combina dansa, moviment, humor, gest i narració al servei d'un espectacle integrat en l'espai urbà que busca l'equilibri entre la comicitat i l'emotivitat. Amb aquest espectacle, Mar Gómez torna a exprémer el seu particular sentit de l'humor per explicar el contradictori inici d'una relació de parella, amb un objectiu: entrar junts a la llar. Però sempre n'hi haurà un que es farà enrere.

Etiquetes: festival Sismògraf | Lali Ayguadé | Tena Busquets